

lens undervisning. En ophævelse af kravet om undervisning i mindst 72 timer skønnes dog samtidig at medføre en vis forøget tilgang af elever, der ikke hidtil har ønsket at deltage i ungdomsskolens undervisning i et fag, fordi de på grund af kravet om undervisning i mindst 72 timer ville være forpligtet til at melde sig til yderligere et fag. Når der tages hensyn til denne forøgede tilgang af elever, kan den samlede mindreudgift for kommunerne ved forslaget gennemførelse anslås til ca. 6 mill. kr. årligt. Lovforslaget indebærer ingen indskrænkninger i elevers adgang til at melde sig til flere fag i ungdomsskolen, ligesom der ikke er tilstræbt nogen ændringer i, at der for det enkelte fag skal være et rimeligt forhold mellem undervisningens indhold, mål og omfang. Der henvises i øvrigt til Almindelige bemærkninger vedrørende de økonomiske konsekvenser af forslaget.

Til § 1, nr. 2

Forslaget skal først og fremmest ses som led i bestræbelserne på at fjerne detaljerede lønbestemmelser fra selve lovteksten. Det vil blive taget op til overvejelse, om de nugældende regler om normering m.v. for ungdomsskolen fortsat er hensigtsmæssige.

Til § 1, nr. 3, 4 og 10

Ifølge de gældende regler forhøjes timebetalingen i ungdomsskolen og ved fritidsundervisningen for voksne med 20 pct. efter 600 timers undervisning, fordelt over mindst 3 år.

Timelønnen, der i øjeblikket beregnes som en 1080-del af gennemsnittet af en folkeskolelærers løn, udgør pr. 1. oktober 1980 kr. 110,35. Denne beregning af grundlønnen agtes fastholdt, dog således at der indføres en begyndelsesløn, der er 15 pct. lavere, og en anciennitetsløn, der er 20 pct. højere. For at nå fra begyndelsesløn til grundløn kræves mindst 500 timers årlig undervisning i 2 år, og for at nå videre til anciennitetsløn kræves mindst 500 timers årlig undervisning i yderligere 3 år.

Ifølge de gældende regler forhøjes timebetalingen ved specialundervisning i ungdomsskolen og ved fritidsundervisningen for voksne med 20 pct.

Man finder ikke grund til at gøre forskel på lønnen for specialundervisning i folkeskolen og i ungdomsskolen og fritidsundervisningen for voksne, og tillægget tænkes nedsat til 12,5 pct., svarende til hvad der gælder for specialundervisning i

folkeskolen efter aftale med Danmarks Lærerforening.

Også inden for specialundervisningen er det hensigten at indføre tre timelønssatser med oprykning fra en sats til den næste efter samme regler, som er anført for så vidt angår ungdomsskolen og den almene fritidsundervisning for voksne.

Ifølge de gældende regler ydes der ved undervisning i aftenhøjskolen samme tillæg som ved specialundervisning. Som nævnt i Almindelige bemærkninger er lovforslaget et led i bestræbelserne på at dæmpe væksten i de offentlige udgifter, og det er derfor hensigten at ligestille aftenhøjskoleundervisningen med den almindelige aftensko-leundervisning for så vidt angår timebetalingen.

Til § 1, nr. 5 og 7

Som bestemmelserne er formuleret nu, følger lønningerne til medarbejdere ved undervisningsministeriets klubber de lønninger, der er fastsat i henhold til lov om social bistand (tidligere lov om børne- og ungdomsforsorg) for de klubber, der henhører under socialministeriet.

Efter bistanndslovens ikrafttræden blev der indgået aftale mellem Kommunernes Landsforening, Foreningen af kommuner i Københavns amt, Københavns og Frederiksberg kommuner på den ene side og Landsforeningen af Danske Klubfolk, Forbundet af offentligt ansatte og Dansk Kommunalarbejderforbund på den anden, bl. a. om at der ved de sociale klubber ikke må ansættes medarbejdere under 18 år. Denne bestemmelse fandt undervisningsministeriet ikke burde overføres til klubberne under fritidsundervisningsloven, idet man til disse klubber ønskede at knytte såkaldte ungmedarbejdere, der har en tilknytning til klubben som nuværende eller forhenværende medlemmer, og som ofte endnu ikke er fyldt 18 år. Der blev derfor på tillægsbevillingsloven for finansåret 1977-78 optaget en tekstanmærkning (nr. 90), ifølge hvilken bestemmelserne i lovens §§ 13 og 35 kan fraviges. Man finder, at det herefter vil være rettest at tilvejebringe hjemmel til, at ministeren kan tilrettelægge lønningerne, således at der – uden at man i øvrigt bryder med princippet om, at grundlaget tænkes at være det samme for klubberne under socialministeriet og under undervisningsministeriet – kan foretages rimelige justeringer i lønnen, såfremt det måtte være påkrævet.

Til § 1, nr. 6 og 11